

finansielle Forholds Tilstand i Øjeblikket er en Følge af et dilettantisk Finansstyre. Paa ingen Maade!

Det ærede Medlem fra Sønder Vinge (Rasmus Hansen) rettede en Opfordring til den højtærede Finansminister om, at han vilde drage Omsorg for en human Gennemførelse af denne Lov. Hertil kan jeg ganske slutte mig. Jeg mener nemlig, at ved denne Lov, hvorved vi faa en Skat paa et nyt Omraade, og hvorved helt nye Erfaringer nødvendigvis skulle gøres og ikke fuldt ud kunne overskues fra Begyndelsen af, er der megen Grund for Finansministeren til at være opmærksom paa, at Loven gennemføres paa en forstandig og taktfuld Maade. Der er heller ikke Tvivl om, at der vil opstaa visse Vanskeligheder. Det er ogsaa blevet paapeget f. Eks. i Landstinget forleden, at der kan være visse Uoverensstemmelser i Lovens Bestemmelser. Det er nemlig efter min Mening ikke noget særdeles godt Skelnemærke, der er sat her: i Henhold til Bevilling eller Polititilladelse. Det vedrører i Virkeligheden paa flere Punkter ikke Arten af den paagældende Forestilling. Det er af et æret Medlem i Landstinget anført, at det vilde være urimeligt, hvis der i en Cirkus bliver opført en klassisk Komædie, saaledes som Tilfældet har været i Berlin, og vedkommende saa skulde betale 20 pCt., fordi det foregik i en Cirkus, medens der kun skal betales 10 pCt., hvis det foregaar paa et Teater. Jeg kan være ganske enig i, at det er en Urimelighed, og det ligger i, at man har lagt et formelt Kendetegn til Grund for Adskillelsen. Jeg nærer ikke Tvivl om, at det vil lykkes Finansministeren i de Regulativer, der skulle udarbejdes i saa Henseende, at finde Midler til at undgaa, at saadanne Ting træde frem.

I det hele er jeg enig i, at dette Forslag har Mangler, det har jeg ikke lagt Skjul paa, men Spørgsmaalet er heller ikke, om Forslaget er ideelt eller lydefrit, men om de Forandringer, der ere tilføjede det, ere af en saadan Art, at de burde medføre, at man ikke vedtog Forslaget. Men i den Henseende kan jeg ikke se rettere, end at de tilføjede Forandringer i nogle Henseender ere Forbedringer, i andre Henseender Forringelser, men dog ikke af en saadan Art, at man derfor bør forkaste Lovforslaget. Jeg mener, det er af Betydning, at vi faa denne Lov under de nuværende finansielle Forhold, og at den vil kunne gennemføres paa tilfredsstillende Maade. Med Hensyn til det, der er saa stærkt fremdraget af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgekreds (Bang), at

det er en ulige Beskatning, har jeg selv anført det og selv fremdraget Eksempler, som ganske svare til de Eksempler, som det ærede Medlem fremdrog, men jeg maa dog overfor det ærede Medlems meget stærke og noget overdrevne Kritik i den Henseende tillade mig at sige, at denne nedadgaaende Skala dog ikke kommer under 10 pCt. Forholdet er det, som man meget ofte har, naar man beskæftiger sig med Statistik af denne Art, at det er saa ganske smaa Beløb, det drejer sig om, at man er berettiget til at se ikke blot paa det relative, men ogsaa paa det absolutte, og der, hvor disse Uligheder relativt fremtræde saa stærkt, i den store Procentforskel, betyder det i Virkeligheden ikke noget, fordi det drejer sig om 5 Øre. Der er Omraader, hvor det forekommer mig, at det vilde have været ønskeligt, om man havde opnaaet en ligelig Beskatning, men gennemgaaende er det ikke af en særdeles stor Betydning. Jeg kan derfor gentage min anbefaling overfor det høje Ting af at vedtage Lovforslaget uforandret.

Wulff: Naar jeg, ligesom min Side-mand til højre, maa stemme for det foreliggende Ændringsforslag, vil jeg gerne pointere, at det ikke er ganske ensidige københavnske Grunde, der drive mig dertil, og heller ikke i overvejende Grad Hensynet til Musikerne, men fordi det Princip, der har været ret stærk Stemning imod her i Tinget, i Virkeligheden her ytrer sig i dets fulde Nøgenhed eller Bagvendthed. Det er sagt af flere Talere, at Beværterne selvfølgelig ikke engagerer Musikere blot til disses Fordel. Det er netop derfor, jeg vil stemme for Ændringsforslagene, thi hvorfor gøre Beværterne det? Fordi det heldigvis ligger i vor Befolknings Karakter, at det ikke er tilstrækkeligt at sige til den: Der er der et Sted, hvor du kan sidde og drikke og sløse Tiden hen i døsigt Drikkeri. Men hvis man byder dem et Sted, hvor de kunne søge hen og nyde uskyldig Adspredelse, kan Beværteren vente, at Folk komme. Naar der i Forbindelse med denne Handling fra Beværternes Side er forbundet et Udstyr, som i større eller mindre Grad kan kaldes for Luksus, har jeg ogsaa ladet mig trække med til at gaa ind paa Princippet, altsaa naar man tænker paa de store Luksusanstalter, men staar man overfor de smaa Beværtninger, staar man overfor Princippet i sin Renhed. Jeg har ikke kunnet gaa med til, at Lovgivningsmagten siger til Publikum: Hvis du gaar ned i den mørke, dybe Kælder, hvor du kan sidde og drikke, det være sig